

Mythologične drobtine.

(Po narodnih pripovedkah naznanja Dav. Terstenjak.)

0 rožmarinu.

Rožmarin je zmirom zelena rastlina, zato simbol ljubezni. Ženin in nevesta nikdar ne gresta brez rožmarina v cerkev. Ker pa prava ljubezen tudi s smertjo ne jenja, in ker je smert prehod v novo življenje, je rožmarin tudi simbol smerti; zato dajejo mrtvim rožmarin v roko in ga škropijo z rožmarinovo vejico.

0 zimzelenu.

Zimzelen (Sinngrün) mečejo slovenske deklice v božični noči v potoke in prosijo, naj bi se prišli fantje k potoku umivat in zimzelen pobirat. Običaj streže na nevestin venec.

0 cepetcu.

Že Valvasor je vedel povedati (Ehre des Herzogt. Krain str. 357), da kranjske dekleta cepetec (Satyrium, Stendelwurz) kaj čislajo in ž njim fante zabajati znajo, da morajo zmiraj za njimi cepetati; ravno tako se rabi kot pijača ljubezni zel, deveta srajčica (gladiolus verus, das rechte Schwertel) imenovana.

Slovanska žurnalistika v Avstriji.

Z novim letom je napočila tudi slovanski žurnalistiki zarja lepšega razcveta. V nenavadni krasoti je zazelenelo polje narodnega časopistva, kar navdaja vsako domoljubno serce z najslajšimi upi za prihodnost; vsaj so časopisi tako rekoč cvet narodske literature. V njih se zercali celo narodovo življenje in po njih se naj vernije razodeva stopnja narodove omike. Obilno število slovanskih časnikov, ki jih je novo leto rodilo ali prerodilo, je nam jasno spričevalo lepega napredka na polju domače literature. Gotovo bo marsikoga izmed Glasnikovih podpornikov veselilo zvedeti, kako se razvija in množi slovanska žurnalistika v Avstriji. Zato jim podamo v sledečih listih kratek pregled vseh slovanskih časnikov avstrijskih; začetek pa storimo z jugoslovenskimi časopisi:

a. Jugoslovenski časniki:

1. Novice gospodarske, obertniške in narodne. V Ljubljani, XIX. tečaj, vrednik Dr. Bleiweis. Izhajajo vsak teden in veljajo polletno 2 gld. 10 kr. Kaj so bile Novice že od svojega početka za slovenščino in kaj so še sedaj, je znano vsakemu Slovencu; zbudile so slovenščino iz dolgoletnega mertvila in so tudi še sedaj zveste prijateljice našega toliko let zane-marjenega naroda. Naj bi jih ne manjkalo v nobeni slovenski srenji! Saj so nevsahljiv vir koristnega znanja za kmeta in gospoda.

2. Zgodnja Danica. V Ljubljani, XIV. tečaj, vrednik L. Jeran. Izhaja 2krat v mescu in velja poll. 1 gld. 35 kr. — Katolišk cerkven list, ki prinaša mnogotere nраво-podučne sestavke in novice iz cerkvenega sveta.

3. Slovenski Prijatelj. V Celovcu IX. tečaj, vrednik A. Einspieler. Izhaja 1krat v mescu in velja

za pol leta 2 gld. — Ta prekornisti cerkveni časnik prinaša cerkvene ogovore za vse nedelje in praznike, keršanske nauke in druge čast. duhovščini za djansko rabo potrebne reči. Pečá se pa ta list tudi s politiko in donaša prav temeljite vodilne sestavke. Dokler ne dobimo posebnega političnega časnika, naj bi naši politikarji posebno v ta list in pa v Novice dopisovali!

4. Slovenski Glasnik. V Celovcu, IV. tečaj, vrednik A. Janežič. Izhaja trikrat v mescu in velja za pol leta 1 gld. 50 kr. Enkrat v mescu se mu prideva tudi priloga „Cvetje iz domačih in tujih logov“. Obsega pa naš list razno lepoznavsko-podučno blagó.

5. Učiteljski tovarš. V Ljubljani, I. tečaj, vrednik A. Praprotnik. Izhaja enkrat v mescu in velja poll. 80 kr. Naj bi se vsi slovenski učitelji združili krog tega šolskega časnika! Vodnik in svètnik jim bo v vseh šolskih rečéh. Neobhodno ga je nam bilo potreba, da se zasveti po njem tudi našim učilnicam. Kar se pa tiče obljubljenih priloge, bi želeli, da bi v slovenski besedi vsaj na kratko razglašala postave vseh slov. škofij, ki se tičejo našega narodnega šolstva.

6. Pozor. V Zagrebu, II. tečaj, vrednik SL. Vrbančič. Izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov in velja poll. 9. gld. — Ta preizverstni politični list jugoslovenski se čedalje bolj krepi in razširja. Z možko besedo se poganja za pravice vseh južnih Slovanov. Kar so za severne Slované ravno osnovavni „Narodni listy“, to je „Pozor“ za Slovence na jugu. Naj bi našel tudi med nami Slovenci obilne podpore, kakor jo zaslužuje po vsej pravici.

7. Naše gore list. V Zagrebu, I. tečaj, vrednik M. Krešič. Izhaja 3krat v mescu in velja za pol leta 3 gld. 25 kr. — Ta novo osnovani list je naslednik rajnega „Nevena“ in prinaša razne zabavno-poučne sestavke s podobami. Ni dvomiti, da si privabi tudi iz naših krajev več naročnikov. (Dalje.)

Národne pesme.

1. Čuk in sova.

(Zapisal na Kranjskem Fr. Štrukel.)

Sova je na veji, trajla-la,
Čuk je pa v komedji, hopsa-sa.

Midvá se vzela bova, trajla-la,
Šembraj, to je prava, hopsa-sa.

Kaj boš 'mela dote? trajla-la
Eno bučo vina, hopsa-sa.

Bučo bova vbila, trajla-la
Vinček bova spila, hopsa-sa.

2.

(Zapisal na otoku Kerku J. Krasanin.)

Zrasla je murvica — Anici pred dvorom,
Prileti tičica — sede na murvicu.
Pričnela tičica — preželjno pivati,
Začula ju Ane — z devete kamare.
„Jel mi to tičica — al je to sluga mlad?“
Ako je tičica — vrzte ju dolika,
Ako je sluga mlad — zovte ga gorika,
Da mu ja darujem — jedan prelipi dar,
Jedan prelipi dar — facolij rakaman,
Ki ni va vodi pran — ni na sonci sušen,
Va suzah je opran — na srdašci sušen“.